

ДЕКЛАРАЦИЯ

НА

ВЪТРЕШНАТА МАКЕДОНСКА РЕВОЛЮЦИОННА ОРГАНИЗАЦИЯ

Централният комитет на Вътрешната македонска революционна организация, взимайки повод от тълкуванията, които проникнаха във световния печат, по повод на последните политически събития във Балканския полуостров и във връзка с македонския въпрос, намира за необходимо да направи до заинтересованите правителства и общественото мнение във чужбина следната декларация:

Вътрешната македонска революционна организация се създаде във Македония през турския режим и продължава да съществува и днес като реакция срещу упражняваното робство над македонското население и като израз на желанието на сжщото население за свободно и самостоятелно развитие на Македония. Идеята за освобождение на Македония и за извоюване на нейната политическа самостоятелност еднакво вдъхновява Вътрешната революционна организация и всички легални македонски организации във Европа и Америка.

Вътрешната македонска революционна организация е дълбоко убедена, че осъществяването на нейния идеал и освобождението на всички потиснати народи във Балканския полуостров ще донесе окончателното омиротворение във Югоизточна Европа.

Изхождайки от основната задача на Вътрешната македонска революционна организация, ние бихме посрещнали със симпатия всяка инициатива за сближение между държавите и народите във Балканския полуостров, която цели възтържествуването на свободата и правдата. Но ние сме длъжни да подчертаем, че разрешаването на Македонския въпрос, който е въпрос, преди всичко, на македонското население и на отношение между него и неговите поробители, никога няма да се постигне чрез споразумения между които и да сж балкански държави, които биха пренебрегнали справедливите искания на това население.

През 1924 год., незабравимият водач на Вътрешната македонска революционна организация, Тодоръ Александровъ, заяви, че македонското население е принудено да прибъгва към революционни методи на борба, само поради липсата на елементарни условия за човъшко и национално развитие на Македония под сръбска и гръцка власт и че промъната на съществуващите там условия ще направи безпредметно упражняването на казаните методи.

До този момент сръбското и гръцко правителства продължават своята насилническа и денационализаторска политика върху македонските българи и върху всички националности във нашето отечество. Съ съжаление тръбва да се отбележи, че тези правителства сж морално насърчени въ тираническата им политика от досегашната пасивност на Обществото на народите. Според договорите за миръ, македонското население остана под покровителството на Обществото на народите, което тръбваше да съблюдава добросъвестното приложение на клаузите за покровителство на малцинствата, осигуряващи минимални културни и национални права на македонското население. Въпреки мемоара на Вътрешната революционна организация, подаден през 1924 год.; въпреки многобройните изложения на легалните македонски организации във Европа и Америка; въпреки постъпките на македонските делегации, отишли въ Женева да изложат непоносимото положение въ Македония и да искат защита — Обществото на народите остана безучастно пред страданията на македонското население и абдикира от изпълнението на един договорен и хуманен дълг.

Като подчертава още един път декларацията на покойния Тодоръ Александровъ, която смъта и като своя декларация, Централният комитет на Вътрешната македонска революционна организация заявява още един път пред цълия свът, че Организацията е принудена да си служи съ революционни сръдства въ борбата си за освобождение на Македония, само поради жестокия и асимилаторски режим на Българското и Атинското правителства и поради бездействието на Обществото на народите. Всяка промъна на този режим, която би донесла реални гаранции за свободно национално, културно и политическо развитие на македонското население, Организацията ще поздрави съ симпатия като начало на мирно и справедливо разрешение на балканските проблеми. Въ противен случай, тя ще продължи борбата си за освобождение на поробената Македония по единствено възможния път, осветен от историята на всички народи и от естествените права на македонското население.

Македония
януарий, 1934 г.

Централен комитет на Вътрешната
македонска революционна организация:

Иванъ Михайловъ, Владимиръ Куртевъ и Георги Настевъ